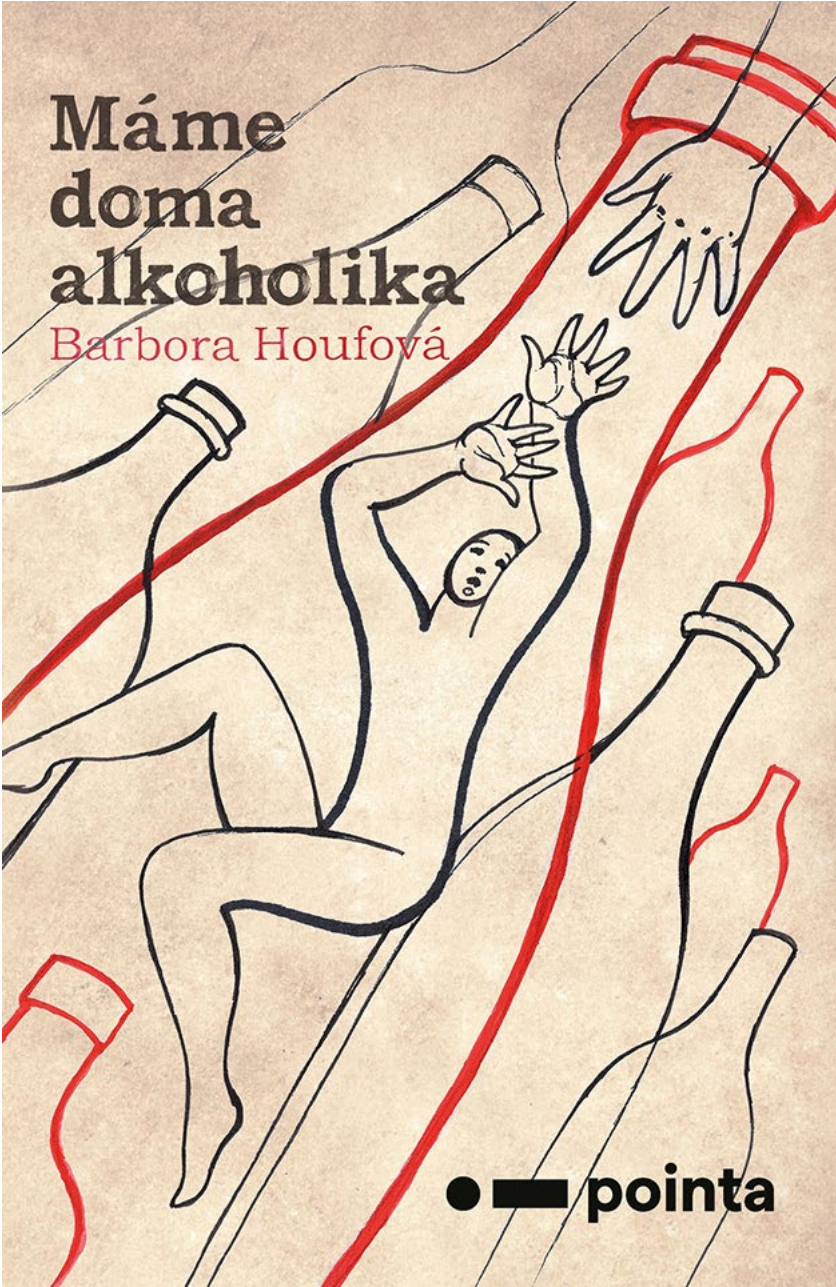

Máme doma alkoholika

Barbora Houřová

● ■ pointa

Máme doma alkoholika

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.pointa.cz
www.albatrosmedia.cz

● ■ pointa

Barbora Houřová
Máme doma alkoholika – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2023

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA

Máme doma alkoholika

Barbora Houfová

● ■ pointa

Máme doma alkoholika!

Ano, máme ho my a máte ho i vy! Tím si buďte jisti! Když vedle vás zrovna nesnídá, určitě se s ním vídáte alespoň jednou ročně na rodinných sešlostech či oslavách.

Prý mezi ty veselé a zábavné, někdy spíše citlivé a obětavé alkoholiky patří každý sedmý Čech! A jestli zatím o nikom nevíte, jistě se časem někdo, koho budete sbírat před školou vašich dětí z chodníku nebo odvážet téměř v bezvědomí z večírku, objeví. Když ne v mládí, tak to přijde po padesátce. Jestli teď myslíte na někoho, kdo tancuje každých čtrnáct dní na stole, pořádá nejlepší večírky, vypráví vtipy a zapaluje oheň benzínem tryskajícím z jeho úst, tak ten se z toho pravděpodobně do třiceti vyhrabe, nebo aspoň bude normálně fungovat v práci. Zaměřte se spíš na vaši hodnou maminku, která celý den dře, pak navaří manželovi a posílá prozatím pouze slaboučkým střikem do noci dělá domácí práce. Na někoho, kdo byl celý život krásný, milý a úspěšný, a tak mu podlomí nohy, když se do jeho rodiny vplíží nějaký náfuka, který se pokusí zpochybnit jeho hodnoty. Promění pohodu na lenost, veselého a milého člověka vykreslí jako lehkomyšlného blbečka. Bohužel si často vybíráme za partnery blbce, kteří chtějí zastínit ty, jež milujeme. Citlivý strýček si zase ordinuje menší množství alkoholu, aby byl veselý, a pak vás objímá v koutě a hledí na vás svýma psíma očima a říká, jak vás miluje. On skutečně mluví pravdu a pláče u táborového ohně, když hledí na nebe plné hvězd.

Je tady samozřejmě ještě mnoho šprýmařů, kteří berou jiné drogy, jež jim pomáhají nespát a pracovat nebo nakrátko vylepšit jejich myšlení, než přijdou o zuby a o rozum. Ty však rozebírat nechci. Nechci se bavit ani o těch pohodařích, které marihuana udržuje ve stále dobré náladě, dělá z nich nejbezpečnější řidiče a nejvyrovnanější lidi v celém vesmíru. Miluju je! Ale jen do chvíle, kdy mají jointa v kapse. Když ne, vesmír se rozletí, do obýváku vtrhne vichřice a špatná konzistence míchanych vajec je důvodem k rozvodu! Já se chci věnovat pouze starému dobrému chlastu!

Po dvanácti letech soužití s alkoholikem, kterého všichni milujeme, se chci také trochu zasmát, podělit se s někým o zážitky a najít cestu, jak s alkoholikem žít, i když ne třeba v jedné domácnosti, pomoci mu a nevyčerpat se! A také bych všem našim anonymním alkoholikům

ráda poděkovala. Děkuji všem opilým prarodičům, kteří se prolívali vaječňákem, udržovali si figury pivem, zapíjeli malé i velké pokroky svých vnoučátek žitnou a uzdravovali se pomocí slivovice z Moravy! Vnoučátka na to jistě nezapomenou, a tak nikdy nebudou pít. Babička či dědeček ležící na zemi s pytlíkem, z něhož se vysypaly bonbony, je jistě navěky zbaví chuti na alkohol. Vzpomínky na rodiče zahalené v cigaretovém dýmu, na návštěvu spící na stole nebo na tatínka líbajícího tetu, kterou nikdy neměl moc rád, má jistě spousta čtyřicátníků. A tak po všech slzách, návštěvách v léčebnách a zmařených nadějích se chci dneska zase jednou zasmát. Asi to vždycky nepůjde...

Děkuji všem ožralům za to, že nechlastám!

